

ДИНАМІЧНА ЯКІСТЬ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН

У статті сформульована гіпотеза, що домінуюча проблема сучасних університетів – динамічна якість освіти в умовах глобальних змін, а відповідати означеній проблемі сучасності університет в змозі лише дбаючи про розробку та застосування WEB інструментів саме для динамічної оцінки якості освіти. Нами запропоновано дослідження динаміки якості університетської освіти проводити з використанням рамкової конструкції конкуруючих цінностей та діагностики домінуючого типу організаційної культури університету. Динамічна якість університетської системи освіти студентів: послідовний процес, що свідчить про послідовність зміни свідомості, самооцінки студента, циклічний характер еволюційного розвитку, відповідає етапам життєдіяльності університету та визначається як ступінь відповідності процесів і результатів удосконалення наступного покоління досягнутому рівню розвитку діючого покоління науковців та потенційної здатності наступного покоління зробити власний внесок і залишити нащадкам більше, ніж отримали самі для розширення, оновлення та утворення нового якісного стану, що в чисельнику у студента – це те, що про нього думають викладачі, в знаменнику те, що студент думає про самого себе. Це процес, який забезпечує зміни університету з упередженням запитів у регіоні, не порушуючи його безпеки, та приводить до підвищення якості діяльності як діючої університетської спільноти, так і її майбутніх поколінь. Підвищення якості діяльності, що збагачує в умовах невизначеності можливості прийняття ґрунтовних, відповідальних рішень на усіх рівнях та етапах життєдіяльності.

Ключові слова: моделювання динамічних систем; університетська система освіти; сталий розвиток; якість освіти; динамічна якість; цикл розвитку.

Постановка проблеми. Традиційне завдання університетів – підвищення якості освіти. Однією з якісних характеристик, ознак університетів виступає – розвиток, що і зорієнтовано на підвищення якості освіти. На відміну від кількісної характеристики – зростання, що зорієнтовано на підвищення ефективності та продуктивності університетської системи освіти. Але розвиток супроводжується частіше також і зростанням, але не завжди. Тому постає питання про розпізнавання розвитку від зростання, або без зростання. Та навпаки виявити ознаки розвитку, або його відсутності, при очевидному зростанні. Для того, щоб в умовах розвитку без очевидного зростання не допустити помилки при прийнятті рішень по вибору пріоритетів та шляхів для покращенню якості освіти в університеті.

Зв'язок з важливими завданнями. Потрібно ясне сприйняття, розуміння такого складного та важливого процесу як розвиток. Категорію зростання частіше за всього характеризують числами, від меншого значення до більшого. Таку інтерпретацію природне та вочевидь просто ілюструвати у графічній формі. Але як тоді у графічній формі представити процес розвитку? Як відірвати розвиток без кількісного збільшення, без зростан-

ня, а також від застою? При цьому слід пам'ятати про «Пределы роста» [6; 19].

Ці питання постали під час творчого дискурсу зі провідним вченим, академіком НАПН України, С. О. Сисоевою, як дискусійне продовження глибокого фундаментального дослідження [16].

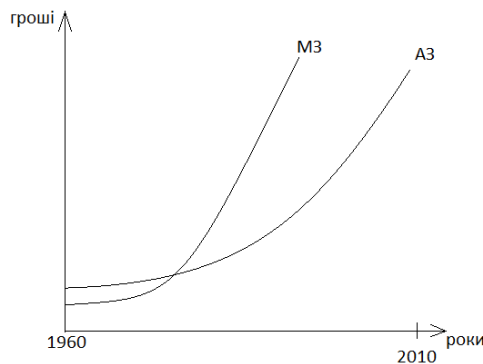
Аналіз останніх наукових публікацій. Прийнято вважати та частіше вживане, що розвиток веде до кращого стану, більш якісного стану. І якщо це стосується освіти то зрозуміло, що освіта є системою і не характеризується чимось одним, одним параметром чи однією характеристикою [16; 17]. Систему складає сукупність елементів, підсистем, і для дослідження використовується сукупність параметрів, що їх описує, характеризує. Графічну форму опису розвитку для системи протягом часу, від сьогоднішнього до майбуття, наведено у дослідженні О. П. Мещанінова [15]. При цьому сталий розвиток можливо графічно описувати лише у співставленні характеристик, що з протилежних точок зору описують одне явище, процес [10–15].

Основна мета статті полягає у доведенні тези, що домінуюча проблема сучасних університетів – динамічна якість освіти в умовах глобальних змін. У сучасному дослідженні 2016 року ролі університетів у світі Стефан Колліні висловлює думку: «Головною

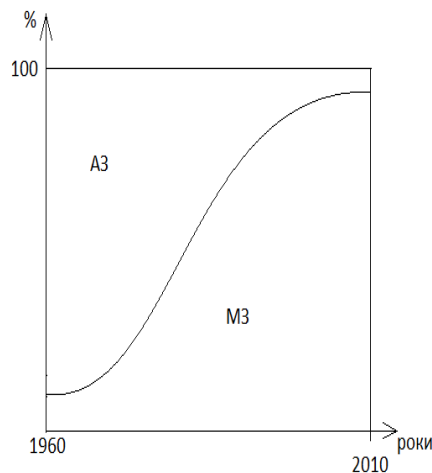
рисою університету є прагнення до більш повного розуміння будь-якого предмета. Інакше кажучи, розширення і перегляд кордонів пізнання, збереження культурної пам'яті і її передача наступним поколінням» [18]. Тобто, відповідати означеним вимогам сучасності університет в змозі лише дбаючи про динамічну якість освіти в умовах глобальних змін. Мова саме про динаміку, розвиток, розширення, що доповнює статистику, як у інженерії.

Виклад основного матеріалу з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Як приклад, що характеризує категорії зростання та розвитку, звернемося до обчислювальної системи, що складається з двох базових підсистем – апаратного та математично-

го забезпечення. З графіку співставлення витрат на створення цих двох складових, без кожної з яких цілісний розвиток обчислювальної системи неможливий, слід зробити висновок про значний розвиток однієї складової (підсистеми, математичного забезпечення, рис. 1,б) порівняно із другою підсистемою (апаратного забезпечення) при вимірюванні у відносних одиницях, тобто у соразмірностях. В той же час коли при вимірюванні у абсолютних одиницях, тобто у мірах, про кожну підсистему можна сказати про зростання кожної підсистеми не залежно від іншої (рис. 1,а). Тобто від системи вимірювання, представлення результатів оцінювання залежить висновок про розвиток чи про зростання.

АЗ – апаратне забезпечення.
МЗ – математичне забезпечення.
а) у мірах.

б) у соразмірностях.

Рис. 1. Графічна форма співставлення витрат на створення обчислювальних систем, що складаються з двох базових підсистем – апаратного та математичного забезпечення

Отже, бінарне представлення процесів у відносних одиницях, у соразмірностях, дозволяє стверджувати про тип, характер змін, про розвиток. Означене також вочевидь характеризує переваги та перспективи системного, цілісного, підходу при дослідженнях педагогічних процесів та явищ.

Як визначає А. П. Дев'ятов: «прихований китайський девіз форуму Групи Двадцяти у Ханчжоу: «Зростання лише одне з підмножин розвитку» [4]. Тобто, проблема визначення розвитку залишається ключовою.

У дослідженні О. П. Мещанінова сформульовані основні дефініції по проблемі, що наведемо нижче [15]. **Якість університетської освіти** є багатомірною концепцією, що охоплює усі її функції та форми діяльності: навчальні та академічні програми, наукові дослідження, комплексність кадрового складу, студентів, будівель, матеріально-технічну базу, обладнання, працю на користь суспільства й академічне середовище.

Якість університетської освіти визначає, поперше, зміст її етичних та педагогічних принципів,

по-друге, культура оцінки як невідторгана складова, яка, у свою чергу, тісно зв'язана з успішною демократизацією системи вищої освіти.

Якість університетської освіти – це ступінь відповідності процесів і результатів удосконалення наступного покоління досягнутому рівню розвитку діючого покоління та потенційної здатності наступного покоління зробити власний внесок і залишити нащадкам більше, ніж отримали самі для розширення, оновлення та утворення нового якісного стану.

Модель розвитку університетської системи освіти є формою організаційно-педагогічного відображення певних закономірних взаємозв'язків як між внутрішніми компонентами, так із зовнішнім світом, що спрямовані на взаємозбагачення; концептуальною формою відображення сутності соціально-педагогічного явища, зміст якого своєрідно поєднує в собі як об'єктивне знання про наявну дійсність, так і суб'єктивну мету, спрямовану на її перетворення, ціль управління змінами; перетворює свідомість учасників науково-навчально-виховного процесу, стає сучасною філософією університетської освіти як оновлення, є основним законом її розвитку.

Модель сталого розвитку – це управління змінами з метою постійного та послідовного оновлення університетської освіти через розширення можливостей вибору шляхів та засобів покращення якості освіти, життя учасників науково-навчально-виховного процесу сьогодення сучасної України, без позбавлення та не ставлячи під загрозу якісне життя та можливість розвитку наступних поколінь.

Під організаційно-педагогічною моделлю університетської системи освіти ми розуміємо багаторівневу систему моделювання, своєрідний комплекс, який на структурно-логічному рівні містить усі найбільш важливі компоненти та взаємозв'язки, форма яких визнається станом розвитку науки. Головна мета призначення такої багаторівневої моделі полягає у виявленні багатоваріантних шляхів, етапів та умов, цілей та положень, принципів та закономірностей, дотримання яких дозволить забезпечити інноваційний розвиток як компонентів, так і цілісної університетської системи освіти в реальних ресурсних обмеженнях у регіонах.

Аналіз сутності та особливостей організації моделей оцінки якості університетської освіти дозволяє виявити загальне у сучасних світових концепціях:

- фундаментальним принципом сучасної концепції менеджменту якості є визначення, оцінка якості «споживачем», а не лише «виробником»;
- особливістю оцінки якості освіти є той факт, що якість освітніх послуг можливо оцінити лише через певний час, коли можна з'ясувати, що отримали не те, на що сподівалися;
- рейтингова оцінка університетів у світовій практиці, як правило, визначається такими основними параметрами: репутація у суспільстві; дані вступного конкурсу; науковий потенціал професорсько-викладацького персоналу, у тому числі кількість Нобелівських лауреатів; фінансові ресурси закладу; задоволеність студентів якістю і організацією навчального

процесу; задоволеність роботодавців якістю підготовки фахівців;

- визначним принципом європейської системи акредитації є повага до відмінностей між різними національними системами та індивідуальних конкурентних переваг з оцінюванням закладу в цілому;

- якість університетської освіти не піддається абсолютному та однозначному вимірюванню, оскільки визначається і наявним рівнем соціально-економічного розвитку країни, реальними доходами, обсягами споживання матеріальних і духовних благ і послуг, а також різними рівнями розвитку потреб людини.

Доречно навести думку Клода Адріана Гельвеція: «Знання деяких принципів легко компенсує незнання деяких фактів» [7]. Звернемо увагу, що також виконується принцип Гегеля: «Все змінюється і залишається незмінним» [9].

Організаційно-педагогічна модель розвитку університетської освіти є відкритою багаторівневою системою, де компоненти (рівні) якісного моделювання органічно доповнюються кількісними моделями, індексами, індикаторами та критеріями оцінки, що збагачують в умовах невизначеності можливості прийняття ґрунтовних, відповідальних рішень на усіх рівнях та етапах життєдіяльності.

Аналіз сутності та особливостей концептуальних моделей університетської освіти, моделей її розвитку дозволяє виявити загальне у формі головних принципів організаційно-педагогічного устрою, які притаманні університету незалежно від історичної епохи і характеру її розвитку: повнота пропонованого в університеті наукового знання; дух свободи творчості у процесі досліджень, викладання та навчання; здатність університету до самооновлення шляхом підготовки викладачів та вчених; автономія університетського життя; об'єднання талановитих особистостей усіх сфер інтелектуального життя.

Особливо відмітимо, що суспільство, яке перебуває у стані докорінної трансформації, не здатне ставити цілі, задачі науки та освіти на майбутнє. Тому інноваційна університетська система освіти повинна сама обрати задачі, цілі та шляхи розвитку, фактично обрати майбутнє, модель сталого розвитку. І як відомо з теорії, саме у точці вибору шляху, у точці біфуркації розвитку, зусилля невеличкої групи людей, які усвідомлюють ці процеси, в змозі отримати вирішальне значення. Доречно згадати, що згідно аксіом великого російського філософа Олександра Зинов'єва, в умовах кризи суспільство не здатне породити нові форми організації суспільного життя і відкочується до форм попередніх, давно відпрацьованих, що на практиці довели свою ефективність.

Таким чином, прийнято, що сталий розвиток університетської системи освіти – це процес, який забезпечує зміни університету з упередженням запитів у регіоні, не порушуючи його безпеки, та приводить до підвищення якості діяльності як діючої університетської спільноти, так і її майбутніх поколінь.

Зазначимо, що за час навчання в університеті, а це 4–6 років, що для сьогоденних динамічних умов є достатньо значним відрізком часу, і відбувається процес зміни якості студентів. Нами запропоновано дослідження

динаміки якості університетської освіти проводити з використанням рамкової конструкції конкуруючих цінностей та діагностики домінуючого типу організаційної культури університету. Основою запропонованої методології послужила робота американських вчених Кіма С. Камерона і Роберта Э. Куїнна [8].

Вченими запропоновані чотири типи організаційної культури (та відповідні компетенції менеджменту), що однаково цінні та необхідні. Жоден не є кращим чи гіршим порівняно з іншими. Типам організаційної культури відповідають властиві типи лідерства, критерій ефективності, теорія менеджменту та цінності.

Тип культури: 1. Адхократична. 2. Кланова. 3. Ієрархічна. 4. Ринкова.

Тип лідерства: 1. Новатор. Підприємець. Провидець. 2. Пособник. Вихователь. Родитель. 3. Координатор. Наставник. Організатор. 4. Жесткий надсмотрщик. Суперник. Производитель.

Критерій ефективності: 1. Результат на передовому рубежі. Творчество. Рост. 2. Сплоченість. Моральний клімат. Розвиток людських ресурсів. 3. Рентабельність. Своєчасність. Гладке функціонування. 4. Доля ринку. Досягнення цілей. Поразка конкурентів.

Теорія менеджменту: 1. Новаторство висуває нові ресурси. 2. Участь укріплює преданість справі. 3. Контроль сприяє рентабельності. 4. Конкуренція сприяє продуктивності.

Ключова цінність студента: 1. Новаторство, швидка адаптація до нових можливостей, акцент на індивідуальності, захоплення ризику й передбачення майбутнього. Потрібне постійне надходження ззовні цілей і підтвердження актуальності своїх функцій. Ініціативність, творчі підходи. Культура організації забезпечує поєднання колективних та індивідуальних інтересів.

2. Довіра одне одному, відданість, традиції, сприятливий внутрішній клімат, турбота про людей. Кількісний і якісний рівень соціальної політики організації. Особиста відданість, конформізм, слухняність. Культура мобілізує енергію членів і направляє на досягнення цілей організації.

3. Формалізоване й структуроване місце роботи, керують процедури, підтримка плавного ходу діяльності, стабільність, передбачуваність й рентабельність. Потрібна стабільність, стійкість функціонування, визначені гарантії їх потреби в майбутньому. Отже, стабільний замовник, довгострокові стійкі відносини. Дисципліна, відповідальність, стабільність.

4. Зорієнтована на зовнішнє оточення, увага зовнішнім клієнтам з метою досягнення конкурентних переваг. Максимальна економічна ефективність одержання прибутку. Формування ключових цінностей чи принципів діяльності має своєю головною метою створити визначений образ, «імідж організації».

Ю. М. Забродоцькій визначає: «Як продукт Досконалої Всесвіт – цикл, Сонячна система – цикл, ДНК – цикл, серце – цикл, голова (неокортекс) – цикл. Економіка – теж цикл, але далекий від досконалої. Цикл – це не бінарна пара, яка укладається в поняття типу «більше-менше», «краще-гірше». Сам **цикл це безрозмірна Одиниця Якості**, проявлена триєдністю властивостей енергії, часу і руху. Властивості

мають виділені параметри, а параметри міру. Відомо: частина не обіймає ціле. Ось цикл і є таким функціональним цілим» [7].

У статті ми звели воедино результати різних фундаментальних наукових досліджень вчених, які сповідують циклічний характер еволюційного розвитку. «Будь-яка система кінцева, і отже, її розвиток відбувається циклічно, і в першу чергу це стосується суспільного розвитку. Визначаючи «майбутнє» з сьогоднішнього дня, неможливо правильно визначити основні тренди розвитку, для цього необхідно досліджувати вікові його тенденції. Щоб зрозуміти, що буде через 20-30-50 років, потрібно знати не тільки те, що і як відбувається сьогодні, або відбувалося ще вчора, а як розвивалося суспільство хоча б останні 250–300 років» [2].

Доречно згадати, що Закон Природи єдиний: ціле так відноситься до більшої частини, як більша до меншої. Або: менше (людина), так відноситься до більшого (суспільство), як більше до цілого (Природа) [7].

У будь-якій одиниці якості, що розуміється як триєдність енергії, часу і руху, є частини як чисельники і знаменники в цілому РАЗевітія. Саме в цій логіці бачення (відеологія) Л. М. Толстой говорив про людину, відзначаючи, що в чисельнику у людини – це те, що про нього думають інші люди, в знаменнику – те, що людина думає про самого себе. Чим більше знаменник, тим менше дріб [7].

Суспільство будується за законами людей, але не Природи. У Природі немає законів вимірів (міри). У неї закони Одиниці Якості, яка не залежить від міри і масштабу системи.

Багатьом відомо, що *частина не обіймає ціле*. Таким цілим є і процес розвитку, що володіє непереборною силою, оскільки російська РАЗ і є Одиниця Якості, але не те, що може мати міру і переходити в кількість [7].

Нами запропоновано критеріальні ознаки якості університетської освіти студента та якості студента.

Критеріальна ознака якості університетської системи освіти студента:

1. П'ять єдностей; імітаційні, діючі моделі в університетській освіті. 2. Академічна свобода та університетська автономія для сталого розвитку. 3. Добро і справедливість; понад усе побожність у серцях молоді зорано і засіяно було. 4. Ефективність як раціональність у виборі між альтернативами [12].

Якість студента: 1. Відкритість та орієнтація на сприйняття нового. Аристократія Духа вище всього матеріального. Духовне вище матеріального.

2. Стабільність та надійність. Цінності роботи у команді. Справедливість вище закону (дух справедливості – покарання). Загальна вище особистого (взаємодопомога і колективна відповідальність).

3. Баланс між економічним зростанням та соціальним розвитком. Колективне вище за особисте. Служба вище володіння (головний злочин – зрада).

4. Ефективність та продуктивність. Вище, далі, швидше. Влада вище власності (привілею не дісталися у спадок).

Але з'єднують організацію в більшій мірі не інтереси, але цінності. Цінності ж нематеріальні і це куль-

тура, як єдність етики (що можна і що не можна), естетики (що красиво, а що потворно) і логіки (що є правда, а що неправда) [3].

Динамічна якість університетської системи освіти студентів: процес, що свідчить про послідовність зміни свідомості, самооцінки студента, **циклічний характер еволюційного розвитку**, відповідає етапам життєдіяльності університету та визначається як ступінь відповідності процесів і результатів удосконалення наступного покоління досягнутому рівню розвитку діючого покоління науковців та потенційної здатності наступного покоління зробити власний внесок і залишити нащадкам більше, ніж отримали самі для розширення, оновлення та утворення нового якісного стану, що в чисельнику у студента – це те, що про нього думають викладачі, в знаменнику – те, що студент думає про самого себе. Чим більше знаменник, тим менше дріб. Це процес, який забезпечує зміни університету з упередженням запитів у регіоні, не порушуючи його безпеки, та приводить до підвищення якості діяльності як діючої університетської спільноти, так і її майбутніх поколінь. Підвищення якості діяльності, що збагачує в умовах невизначеності можливості прийняття ґрунтовних, відповідальних рішень на усіх рівнях та етапах життєдіяльності.

Таким чином, **цілісна система синергетичних критеріальних ознак якості** університетської системи освіти містить:

П'ять єдностей функцій або принципів організації: Єдність навчання наукам з науковими дослідженнями. Єдність навчання – дослідження і просвіти. Єдність навчання – дослідження і загальної освіти. Єдність наук, зосереджених в університеті. Єдність мудрості, досвіду сучасного покоління науковців із енергією активного прагнення до змін молодого покоління.

Послідовне, неухильне вдосконалення та відстоювання університетом **академічних свобод та університетської автономії** – ключова критеріальна ознака якості університетської системи освіти.

Застосування **імітаційних, діючих моделей** в університетській освіті є критеріальною ознакою її інноваційності та якості.

Забезпечення сприйняття **ефективності** як раціональності у виборі між **альтернативами, пропозиціями, варіантами у організації університету**.

Добро і справедливість виступають духовною критеріальною ознакою якості університетської системи освіти.

Разом «з вищими науками над усе побожність у серцях молоді зорано і засіяно було. Без того мудрість усіяка є глупством перед Богом», як заповідав Петро Могила.

Отже, динаміка якості університетської системи освіти студентів утворює цикл, що також відповідає циклічності змін домінуючого типу організаційної культури [8] та управлінню життєвим циклом корпорації за дослідженням Іцхака Адзіеса [1].

Висновки з дослідження і перспективи подальших розробок. Проведене дослідження дозволяє окреслити лише окремі риси інноваційної університетської системи освіти XXI століття: освіта повинна бути вільною, надавати свободу всім своїм членам, позбавлена обмежень вияву спонтанної людської творчості, тобто відповідати адхократичному типу організаційної культури; внутрішні, глибинні цінності тих, хто навчається, мають збігатися з цінностями інноваційної університетської системи освіти; наукова діяльність характеризується єдністю у різноманітті, а розподіл дисциплін за факультетами замінюється гнучкою системою формування багатьох тимчасових взаємозв'язаних робочих груп; дискусійний вибір та проблемні ситуації є надто важливими для професійної практики з дослідження та викладання; всі підрозділи академічного персоналу підпорядковані безобмежному формуванню робочих груп; університет є суспільною рамкою для багатьох проблемних галузей; університет має розширювати можливості для практик нерегульованої соціальної діяльності, що надає можливість студентам застосовувати засвоєне на заняттях та активніше підготуватися до адаптації в навколишньому середовищі.

У подальших розробках доцільно провести обґрунтування організаційно-педагогічних умов забезпечення сталого розвитку університетської системи освіт та запропонувати графічну форму представлення процесу розвитку у координатах рамкової конструкції конкуруючих цінностей, яка дозволяла б зробити висновок про пріоритетність **своєчасної зміни покоління** ключових осіб університету.

Список використаних джерел

1. Адзіес И. Управление жизненным циклом корпорации / Пер. с англ. под науч. ред. А. Г. Сеферяна [Текст]. – СПб.: Питер, 2007. – 384с.: ил. (Серия «Теория менеджмента»).
2. Айвазов Александр. Матрица индустриальной цивилизационной хвилі. <http://www.warandpeace.ru/ru/analysis/view/117581/>
3. Дев'ятов А. П. ОДИН ШЛЯХ ДО ЗАГАЛЬНИЙ МАЙБУТНЄ No507 від 18.01.17 Форум російсько-китайського стратегічного взаємодія «Один Пояс-Один шлях». Виступ Дев'ятова А. П. Пекін 13.01.17
4. Дев'ятов А. П. По заданию Фонда содействия стратегическим исследованиям «Евразия» No479bis от 31.08.2016
5. Дев'ятов А. П. П'ЯТЬ ПРИНЦИПІВ ЄДНОСТІ НЕ ЗАХІДНИХ ЦИВИЛІЗАЦІЙ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://clubvi.ru/news/2012/08/24/5/>
6. Доклад Римского клуба «Пределы роста» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://yvision.kz/post/298708>
7. Забродоцький Ю. М., доктор економічних наук ОДИНаковое – РАЗное, РАЗное – ОДИНаковое <http://www.peremeny.ru/books/osminog/8829> (Січень 29th, 2014 року).
8. Камерон Ким С., Куинн Роберт Э. Диагностика и изменение организационной культуры / Пер. с англ. под ред. И. В. Андреевой [Текст] / К. Камерон, Р. Куинн. – СПб.: Питер, 2001. – 320с.: ил. (Серия «Теория и практика менеджмента»).
9. Кузнецов О. Л., Кузнецов П. Г., Большаков Б. Е. Система природа-общество-человек: устойчивое развитие. – М.-Дубна:

- Ноосфера, 2000. – 392 с.
10. Мещанинов О. П. Эволюция модели развития университетской системы освіти // *Наукові праці: Науково-методичний журнал*. – Т. 246. Вип. 234. Педагогічні науки. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили. – 2014. – С. 7-14.
 11. Мещанинов О. П. Єдність дистанційних форм навчання і наукових досліджень: розширення можливостей сучасної університетської системи освіти // *Наукові праці: Науково-методичний журнал*. – Т. 270. Вип. 258. Педагогічні науки. – Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили. – 2016. – С. 7–11.
 12. Мещанинов О. П. Критеріальні ознаки якості університетської системи освіти // *Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти* : зб. наук. праць / за ред. Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКОГО, О. Г. РОМАНОВСЬКОГО. – Вип. 42 (46). – Харків : НТУ «ХПІ», 2015. – С. 327–336.
 13. Мещанинов О. П. Модель процесу розвитку університетської системи освіти: графічна форма // *Наукові праці*. Т. 75. Вип. 62. Педагогічні науки. – Миколаїв, 2007. – С. 27–34, [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2007/75-62-7.pdf>
 14. Мещанинов О. П. Соціальна функція інноваційної університетської системи освіти // *Теорія і практика управління соціальними системами*. – Харків: НТУ «ХПІ». 2013. – № 3. – С. 60–69.
 15. Мещанинов О. П. Сучасні моделі розвитку університетської освіти в Україні: Монографія. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2005. – 460 с.
 16. Освіта як відображення сутності суспільного розвитку (п. 1.5) / С. О. Сисоєва // *Освітологія: витоки наукового напрямку: Монографія / За ред. В. О. Огнев'юка; Авт. кол.: В. О. Огнев'юк, С. О. Сисоєва, Л. Л. Хоружа, І. В. Соколова, О. М. Кузьменко, О. О. Мороз*. – К. : ВП «Едельвейс», 2012. – 336 с. – С. 117–136.
 17. Ортега-і-Гассет Хосе. Місія Університету // *Ідея Університету: Антологія / Упоряд.: М. Зубрицька, Н. Бабалик, З. Рибчинська; Відп. ред. М. Зубрицька*. – Львів : Літопис, 2002. – С. 67–107.
 18. Стефан Колліні. Зачем нужны университеты? Пер. с англ. под науч. ред. А. Смирнова. Изд. дом Высшей школы экономики, 2016. – 264 с. ISBN: 978-5-7598-1324-8 <https://id.hse.ru/books/177523702.html>
 19. Butlin, John (1989-04-01). Our common future. By World commission on environment and development. (London, Oxford University Press, 1987, pp.383 £5.95.). *Journal of International Development (en)* 1 (2). с. 284–287. doi:10.1002/jid.3380010208. ISSN 1099-1328.

А. П. Мещанинов,

д-р пед. наук, профессор, ЧНУ ім. П. Могили, г. Николаев, Україна

ДИНАМИЧЕСКОЕ КАЧЕСТВО УНИВЕРСИТЕТСКОЙ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛЬНЫХ ИЗМЕНЕНИЙ

В статье сформулирована гипотеза, что доминирующая проблема современных университетов – динамическое качество образования в условиях глобальных изменений, а отвечать указанной проблеме современности университет в состоянии только заботясь о разработке и применении WEB инструментов именно для динамической оценки качества образования. Нами предложено исследование динамики качество университетского образования проводить с использованием рамочной конструкции конкурирующих ценностей и диагностики доминирующего типа организационной культуры университета. Динамическое качество университетской системы образования студентов: последовательный процесс, свидетельствует о последовательности изменения сознания, самооценки студента, циклический характер эволюционного развития, соответствует этапам жизнедеятельности университета и определяется как степень соответствия процессов и результатов совершенствования следующего поколения достигнутому уровню развития действующего поколения ученых и потенциальной способности следующего поколения сделать собственный вклад и оставить потомкам больше, чем получили сами для расширения, обновления и образования нового качественного состояния, в числителе у студента – это то, что о нем думают преподаватели, в знаменателе то, что студент думает о самом себе. Это процесс, который обеспечивает изменения университета с предвосхищением запросов в регионе, не нарушая его безопасности, и приводит к повышению качества деятельности как действующего университетского сообщества, так и будущих поколений. Повышение качества деятельности, обогащает в условиях неопределенности возможности принятия фундаментальных, ответственных решений на всех уровнях и этапах жизнедеятельности.

Ключевые слова: моделирование динамических систем; университетская система образования; устойчивое развитие; качество образования; динамическое качество; цикл развития.

A. P. Meshchaninov,

Doctor of sciences, professor, Petpo Mohyla Black Sea National University, Mykolayiv, Ukraine

THE DYNAMIC QUALITY OF UNIVERSITY EDUCATION IN CONDITIONS OF GLOBAL CHANGE

The paper formulated the hypothesis that the dominant problem of modern universities – the dynamic quality of education in the conditions of global change and meet the challenges of our university appointed able only caring about the development and use WEB tools specifically for dynamic evaluation of the quality of education. We asked to study the dynamics of the quality of university education spending using competing values framework design and diagnostics dominant type of organizational culture of the university. The dynamic quality of university education students: sequential process, indicating the sequence change of consciousness, self-student cyclical nature of evolution, corresponding to stages of life of the university and is defined as the degree of compliance processes and results perfection next generation reached the level of the current generation of researchers and potential ability next generation to contribute and leave offspring than were themselves to expand, upgrade and the formation of a new qualitative

state that the numerator of the student – that's what he thought about the teachers, the denominator – that the student feels about himself. This is a process that provides university change requests prejudice in the region without disrupting its security and leads to quality improvement activities as existing university community and its future generations. Improving the quality of activity that enriches under uncertainty possibility of taking fundamental, critical decisions at all levels and stages of life.

Key words: modeling dynamic systems; university education; sustainable development; quality; dynamic quality; development cycle.

Рецензенти: *Сисосва С. О.*, д-р пед. наук, професор, академік НАПН України;
Букач М. М., д-р пед. наук, професор.

© Мешанінов О. П., 2017

Дата надходження статті до редколегії 01.03.17